

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα προστατευόμενα από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών και από τον Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το δικαίωμά του ακροάσεως, δικαίωμα για αποτελεσματική δικαστική προσφυγή και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, καθώς ουδέποτε ενημερώθηκε από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή σχετικά με τους λόγους για τους οποίους συμπεριλήφθηκε στο παράρτημα Ι και δεν ουδέποτε έλαβε οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο που να δικαιολογεί την απόφαση με την οποία καταρτίστηκε ο κατάλογος. Έτσι, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν του δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με τους λόγους για τους οποίους συμπεριλήφθηκε το όνομά του στο παράρτημα Ι του προσβαλλόμενου κανονισμού και, κατά συνέπεια, δεν είχε τη δυνατότητα να προσβάλει την απόφαση με την οποία καταρτίστηκε ο κατάλογος ενώπιον οποιασδήποτε δικαστικής αρχής.

Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα επίμαχα μέτρα παραβιάζουν το δικαίωμά του για σεβασμό της ιδιοκτησίας και συνιστούν δυσανάλογη επέμβαση στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του.

(¹) ΕΕ 2008 L 345, σ. 60

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2009 — Winzer Pharma κατά ΓΕΕΑ — Alcon (OFTAL CUSI)

(Υπόθεση T-160/09)

(2009/C 167/27)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Schneller, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alcon Inc.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση R 1471/2007-1 και να δεχτεί την ανακοπή αριθ. Β 809899 για όλα τα προϊόντα,

— να διεξαγάγει προφορική διαδικασία,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ, και επικουρικά την παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα ολόκληρης της διαδικασίας,

— επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Alcon Cusi SA, η οποία μεταβίβασε στη συνέχεια τα δικαιώματα της στην Alcon Inc.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «OFTAL CUSI» για προϊόντα της κλάσης 5 (αίτηση αριθ. 3 679 181).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «Ophthal» για προϊόντα της κλάσης 5 (κοινοτικό σήμα αριθ. 489 948).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (¹)], διότι μεταξύ των επίμαχων σημάτων υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης ή τουλάχιστον συνειρμικού συσχετισμού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2009 — Würth και Fasteners (Shenyang) κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-162/09)

(2009/C 167/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Adolf Würth GmbH & Co. KG (Künzelsau, Γερμανία) και Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd (Shenyang, Κίνα) (εκπρόσωποι: M. Karl και M. Mayer, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, ή, επικουρικά,

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθώς και ο κανονισμός αυτός αφορά ατομικά καθενιά από τις προσφεύγουσες, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες για την εκπροσώπησή τους από τους δικαστικούς πληρεξουσίου τους, καθώς και σε όλα τα άλλα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, εξέδωσε, στηριζόμενο στον λεγόμενο βασικό κανονισμό αντιντάμπινγκ ⁽¹⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ⁽²⁾. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι θίγονται από τους δασμούς αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό αυτό και ζητούν την ακύρωση του κανονισμού (καθόσον τις θίγει).

Με τον πρώτο λόγο ακύρωσης οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, προς στήριξη της προσφυγής τους, ότι υπήρξαν διαδικαστικές πλημμέλειες κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ.

Με τον δεύτερο έως και τον έκτο λόγο ακύρωσης οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι παραβιάστηκαν κοινοτικές διατάξεις υπέρτερης ισχύος:

— Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν εξέτασε επιμελώς και αμερόληπτα την υπό κρίση περίπτωση από όλες τις απόψεις που έχουν σημασία εν προκειμένω ούτε διερεύνησε επαρκώς και πλήρως τα πραγματικά περιστατικά, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση της κατά το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωσης αιτιολόγησης.

— Η κανονική αξία κατά τον κανονισμό 91/2009 προσδιορίστηκε εσφαλμένα, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού 384/96.

— Δεν υπήρξε υπέρβαση των ανώτατων ορίων που προβλέπονται για τη νόμιμη κίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ κατά το άρθρο 5, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 384/96.

— Η έννοια του όρου «ομοειδές προϊόν», ο οποίος χρησιμοποιείται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 384/96, διευρύνθηκε υπερβολικά με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, αφού τα παραγόμενα στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας εμπορεύματα, τα οποία πλήττονται από τον κανονισμό, και τα παραγόμενα στην Κοινότητα δεν είναι ούτε παρόμοια ούτε αμοιβαίως αντικαταστάτα.

— Δεν έχει επέλθει ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, πράγμα που αποτελεί, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 3 του κανονισμού 384/96, αναγκαία προϋπόθεση για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, με τον έβδομο λόγο ακύρωσης, ότι τα κοινοτικά όργανα ενήργησαν κατά κατάχρηση εξουσίας κατά την εξέταση των κριτηρίων της ζημίας, του αιτιώδους συνδέσμου και του κοινοτικού συμφέροντος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) 2117/2005 (ΕΕ L 340, σ. 17).

⁽²⁾ ΕΕ L 29, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Απριλίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση F-38/08 Liotti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/09 P)

(2009/C 167/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Eggers και K. Herrmann)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Amerigo Liotti (Senningerberg, Λουξεμβούργο)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 17ης Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση F-38/08 Liotti κατά Επιτροπής,

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης διαδικασίας καθώς και στα δικαστικά έξοδα της αναίρεσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) στις 17 Φεβρουαρίου 2009, στην υπόθεση F-38/08, Liotti κατά Επιτροπής, με την οποία το ΔΔΔ ακύρωσε την έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας (ΕΕΣ) του Α. Liotti για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2006.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η Επιτροπή επικαλείται τρεις λόγους αντλούμενους από:

— παράβαση του κοινοτικού δικαίου, στο μέτρο που το άρθρο 8, παράγραφος 7, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΓΕΔ) δεν προβλέπει υποχρέωση του βαθμολογητή, πόσο μάλλον του γενικού διευθυντή, να εξετάζει αν εφαρμόστηκαν τα πρότυπα βαθμολόγησης σε όλα τα σχέδια ΕΕΣ που αφορούν συγκεκριμένο βαθμό,

— πλημμέλειες κατά την ενώπιον του ΔΔΔ διαδικασία που θίγουν τα συμφέροντα της Επιτροπής, στο μέτρο που το ΔΔΔ, εγείροντας αυτεπαγγέλτως κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το ζήτημα των απαιτήσεων του άρθρου 8, παράγραφος 7, των ΓΕΔ σχετικά με τη διαβούλευση και τον συνεπή χαρακτήρα των λαμβανομένων μέτρων, προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας της Επιτροπής, καθόσον της στέρησε τη δυνατότητα να προσκομίσει πραγματικά στοιχεία αποδεικνύοντα ότι το άρθρο 8, παράγραφος 7, των ΓΕΔ δεν παραβιάστηκε κατά την κατάρτιση της ΕΕΣ,